

دیدگاه پزشکان عمومی در مورد وضعیت و انگیزه‌های شرکت‌کنندگان در برنامه‌های بازآموزی و چگونگی اجرای آن

کوروش وحیدشاهی، میترا محمودی*، لیلا شهبازنژاد، وجیهه غفاری ساروی

چکیده

مقدمه: آگاهی از دیدگاه مخاطبین برنامه‌های آموزش مداوم در مورد جنبه‌های مختلف این برنامه اهمیت ویژه‌ای دارد. هدف از انجام این مطالعه، تعیین وضعیت اجرای برنامه‌های آموزش مداوم از دیدگاه پزشکان عمومی و انگیزه آنها از شرکت در آن بود.

روش‌ها: در این مطالعه توصیفی-مقطعی، جامعه مورد مطالعه، پزشکان عمومی شرکت‌کننده در برنامه‌های آموزش مداوم دانشگاه علوم پزشکی مازندران از مهر تا اسفند ۱۳۸۳ بودند که از بین آنها تعداد ۱۵۰ نفر با روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شدند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات، پرسشنامه‌ای خودایفا شامل فهرستی از ویژگی‌های برنامه‌های آموزش مداوم، وضعیت مطلوب و انگیزه آنان از شرکت در چنین برنامه‌هایی بود. تجزیه و تحلیل و مقایسه‌ها با آزمون مجذور کای در نرم‌افزار SPSS انجام شد.

نتایج: انگیزه اصلی از شرکت در برنامه‌های بازآموزی در ۶۰ درصد افراد، کسب امتیاز و در ۲۸ درصد آنها تحکیم اطلاعات قبلی و کسب اطلاعات جدید بود. از نظر ۵۶/۵ درصد برنامه‌ها بهتر است در چند روز متوالی برگزار شود، میانگین تعداد روزهای مطلوب ۲/۳±۰/۹۳ روز بوده و ۶۴ درصد افراد سه روز آخر هفته را برای برگزاری برنامه مناسب می‌دانستند. هشتاد و نه درصد آنها نیازسنجی از پزشکان عمومی را برای انتخاب عناوین مناسب می‌دانستند، و ۵۸ درصد ترکیبی از روش مکاتبه‌ای و حضوری را روش آموزش مطلوب می‌دانستند. چهارده درصد افراد وضعیت برنامه‌ها را ضعیف، ۶۶ درصد متوسط و ۲۰ درصد خوب ارزیابی کردند. شصت درصد رشته داخلی را بیشترین نیاز دانسته و ۵۶/۵ درصد خواستار برگزاری کارگاه احیای قلبی-تنفسی بودند.

نتیجه‌گیری: اکثر پزشکان عمومی با انگیزه‌های غیر علمی در برنامه‌های آموزش مداوم شرکت می‌کنند و وضعیت مورد انتظار آنها در برخی موارد با وضع موجود تفاوت دارد. برنامه‌ریزی آموزش مداوم بر اساس نیازها و شرایط پزشکان شرکت‌کننده در این برنامه‌ها، می‌تواند منجر به افزایش انگیزه و بهره‌وری این برنامه‌ها شود.

واژه‌های کلیدی: آموزش مداوم، پزشکان عمومی، انگیزه، برنامه بازآموزی.

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / بهار و تابستان ۱۳۸۶؛ ۷(۱): ۱۶۱ تا ۱۶۷.

مقدمه

دانش پزشکی دائماً در حال تحول است بطوری که هر ۴ تا ۵ سال به طور متوسط ۵۰ درصد دانش پزشکی و در طول ۸ تا ۱۰ سال، ۷۵ درصد آن کهنه می‌شود(۱). بالطبع دانش و توانایی‌هایی که در پایان یک دوره آموزش آکادمیک (پزشکی عمومی یا تخصصی) کسب می‌گردد برای کار درمانی در آینده کافی نبوده و در نتیجه نگره تداوم آموزش-یادگیری

* آدرس مکاتبه. دکتر میترا محمودی (دانشیار) مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی، ستاد مرکزی دانشگاه علوم پزشکی مازندران، بلوار ولی عصر، ساری.
E-mail: maz_edc@yahoo.com
دکتر کوروش وحیدشاهی، استادیار گروه اطفال و دبیر کمیته برنامه‌ریزی مرکز توسعه (kvahidshahi@yahoo.com) و دکتر لیلا شهبازنژاد، پزشک عمومی، کارشناس مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی (deilashahbaznezhad@yahoo.com) و دکتر وجیهه غفاری ساروی، استادیار گروه اطفال دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران (vgghaffari@yahoo.com).

این طرح باشماره ۷۹۶ در معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی مازندران به ثبت رسیده و هزینه آن توسط این دانشگاه پرداخت گردیده است.

این مقاله در تاریخ ۸۴/۱۰/۲۰ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۵/۴/۱۱ اصلاح شده و در تاریخ ۸۶/۱/۲۸ پذیرش گردیده است.